

УГОДА

між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь про сприяння та взаємний захист інвестицій

Уряд України та Уряд Республіки Білорусь (які надалі іменуються "Договірні Сторони"),

бажаючи зміцнити економічне співробітництво на довгостроковій основі для взаємної вигоди обох Держав,

виявляючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для інвесторів однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони,

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно цієї Угоди, будуть стимулювати ділову ініціативу у цій сфері,

погодилися про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиції" означає всі види фінансових, матеріальних засобів та інших майнових і інтелектуальних цінностей, інвестованих у зв'язку з економічною діяльністю інвесторів - юридичних та фізичних осіб - однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до діючого законодавства останньої, та охоплює, зокрема, але не виключно:

а) рухоме та нерухоме майно, а також будь-які інші речові права, такі як права заставного утримання, заставні, права забезпечення по позиці та подібні права;

б) пайки, акції, облігції, боргові зобов'язання юридичних осіб, цінні папери та будь-які інші форми участі у компаніях;

в) вимоги стосовно грошових сум або будь-якого виконання зобов'язань, що мають економічну цінність, пов'язані з інвестиціями;

г) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, товарні знаки, патенти, промислові зразки, технічні процеси, "ноу-хау", комерційні таємниці, фірмові назви та "гудвіл", пов'язані з інвестиціями;

д) будь-яке право на здійснення господарської діяльності, включаючи права на розвідку, видобування, розвиток та експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані, не впливатиме на їх характер як інвестицій.

2. Термін "інвестор" означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка здійснює інвестиції на території іншої Договірної Сторони:

а) термін "фізична особа" по відношенню до будь-якої із Договірних Сторін означає будь-яку фізичну особу, що має громадянство будь-якої з Договірних Сторін відповідно до її законодавства;

б) термін "юридична особа" по відношенню до будь-якої Договірної Сторони означає будь-яку установу, створену відповідно до діючого законодавства кожної із

Договірних Сторін, і яка має право здійснювати інвестиції на території іншої Договірної Сторони.

3. Термін "доходи" означає грошові суми, передбачені національним законодавством і одержані внаслідок інвестицій, і включає, зокрема, але не виключно: прибутки, відсотки, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті та плату за послуги.

4. Термін "територія" означає відносно кожної Договірної Сторони територію, яка знаходиться під її суверенітетом, а також море, морське дно і його надра, над якими ця Договірна Сторона здійснює, у відповідності до міжнародного права, суверенітет, суверенні права або юрисдикцію.

Стаття 2

Сфера дії цієї Угоди

Умови цієї Угоди будуть застосовуватись до всіх інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони згідно з чинним законодавством Договірної Сторони, на території якої здійснюються інвестиції, як до, так і після набуття чинності цієї Угоди.

Положення цієї Угоди можуть бути змінені або доповнені за згодою Договірних Сторін.

Стаття 3

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона буде заохочувати та створювати сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускати такі інвестиції відповідно до її законодавства.

2. Інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін будуть користуватися справедливим і рівним ставленням та отримуватимуть повний захист і безпеку на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 4

Національний режим та режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим і рівним та не менш сприятливим ніж той, який вона надає інвестиціям своїх власних інвесторів або інвестиціям інвесторів будь-якої третьої держави.

2. Кожна Договірна Сторона на своїй території надасть інвесторам іншої Договірної Сторони по відношенню до управління, підтримки, використання, отримання прибутків та розпорядження своїми інвестиціями режим, що є справедливим і рівним та не менш сприятливим ніж той, який вона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не повинні тлумачитись таким чином, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої Договірної Сторони перевагу будь-якого режиму, пільги або привілеї, які випливають з:

а) будь-якого митного союзу або зони вільної торгівлі, грошового союзу, або інших подібних міжнародних угод, які впливають на інвестиційний режим

співробітництва або інших форм регіонального співробітництва, учасником яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати;

б) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, які стосуються повністю або в основному оподаткування.

Стаття 5

Компенсація за втрати

1. Коли інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони зазнають втрати через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм буде надаватися останньою Договірною Стороною у відношенні відновлення майна, відшкодування, компенсації або інших видів врегулювання режим не менш сприятливий ніж той, який остання Договірна Сторона надає інвесторам будь-якої третьої держави.

2. Не зашкоджаючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

а) реквізиції їх власності силами або владами останньої;

б) руйнування їх власності силами або владами останньої, яке не було викликане воєнними діями або не вимагалось необхідністю ситуації;

буде надана справедлива та адекватна компенсація за втрати, яких зазнали під час періоду реквізиції або в результаті руйнування власності. Платежі, що виникають, будуть вільно переводитись у вільно конвертованій валюті без необґрунтованої затримки.

Стаття 6

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані будь-яким іншим заходам, що мають ефект еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація"), на території іншої Договірної Сторони, окрім як в суспільних інтересах останньої Договірної Сторони. Експропріація буде проводитися згідно з установленим законодавством порядком останньої Договірної Сторони, на недискримінаційній основі, та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Сума компенсації повинна бути виплачена в валюті, в якій були здійснені інвестиції, або в іншій валюті, прийнятній для інвестора, згідно з діючим законодавством Договірної Сторони, на території якої мала місце експропріація, і буде складати ринкову вартість експропрійованих інвестицій на момент, який безпосередньо передував здійсненню експропріації або її обнародуванню в залежності від того, що мало місце раніше. Компенсація включає відсоток, нарахований на основі ставки LIBOR з дати експропріації, виплачується без необґрунтованої затримки, повинна бути ефективно здійсненою і може переводитися без обмеження в конвертованій валюті.

2. Потерпілий інвестор матиме право на негайний перегляд судовою або іншою незалежною владою експропріюючої Договірної Сторони його випадку та оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених в цій Статті.

3. Якщо Договірна Сторона експропріює інвестиції, здійснені в вигляді створеного згідно її законодавству юридичної особи, в якому інвестор іншої Договірної Сторони має фінансову участь, то компенсація згідно пункту 1 цієї Статті повинна виплачуватися

інвестору іншої Договірної Сторони в розмірі, відповідному його фінансовій участі в цих інвестиціях.

Стаття 7

Перекази

1. Договірні Сторони будуть гарантувати переказ платежів, які стосуються інвестицій та доходів, у відповідності до діючого законодавства Договірних Сторін. Перекази будуть здійснюватися у конвертованій валюті, в якій інвестиції були початково здійснені або, за згодою інвестора, в іншій валюті, без будь-яких обмежень та необгрунтованої затримки. Такі перекази включатимуть, зокрема, але не виключно:

- а) капітал та додаткові грошові суми для підтримки або збільшення інвестицій;
- б) прибутки, відсотки, дивіденди та інший поточний прибуток;
- в) платежі, що здійснюються відповідно до кредитних угод, пов'язаних з інвестиціями;
- г) роялті та плату за послуги;
- д) надходження від продажу або ліквідації інвестицій;
- ж) заробітки фізичних осіб, пов'язаних з інвестиціями, згідно з законами і правилами Договірної Сторони, на території якої інвестиції були здійснені.

2. Для цілей цієї Угоди будуть використовуватися обмінні курси, які встановлюються відповідно до діючого законодавства Договірних Сторін і які дійсні для поточних угод на дату переказу, якщо не домовлено про інше.

Стаття 8

Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона, або її уповноважений посередник, здійснює платежі своїм власним інвесторам згідно гарантії, яка вона надала в зв'язку з інвестиціями на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає:

- а) передачу згідно закону або законної угоди в цій країні будь-якого права або права вимоги інвестора до першої Договірної Сторони або до її уповноваженого посередника, а також те,
- б) що перша Договірна Сторона, або її призначений посередник, отримала право внаслідок суброгації користуватися правами та висувати вимоги цього інвестора і візьме на себе зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

2. Отримані внаслідок суброгації права або вимоги не будуть виходити за рамки прав та вимог інвестора.

Стаття 9

Спори між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестиціями на території цієї Договірної Сторони, буде предметом переговорів між сторонами у спорі.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців з

дати пред'явлення письмового повідомлення інвестор отримає право передати цю справу до:

а) до суду та/або арбітражного суду згідно з діючим законодавством Договірної Сторони;

б) в Міжнародний Центр по врегулюванню інвестиційних спорів (ІСКІД), заснований Вашингтонською конвенцією від 18 березня 1965 року, для вирішення спорів, які відносяться до інвестицій між державами і іноземними особами інших держав; або

в) до арбітражного суду "ad hoc", який, якщо сторони в спорі не згодні на інше, повинен бути створений і діяти згідно Арбітражному регламенту Комісії Організації Об'єднаних націй з права міжнародної торгівлі (ЮНСІТРАЛ). Сторони в спорі можуть погодитись письмово змінити правила цього Регламенту. Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох сторін в спорі.

Установлений в пунктах 2(б) та 2(в) порядок вирішення спорів між інвестором Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною може бути передбачений до застосування лише після вирішення внутрішньодержавних судових процедур.

Стаття 10

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись шляхом взаємних консультацій і переговорів.

2. Якщо такий спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців після його початку, на прохання будь якої Договірної Сторони він буде переданий до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

3. Такий Арбітражний Суд буде утворюватися для кожного конкретного випадку наступним чином. Протягом двох місяців з дня отримання арбітражного клопотання кожна із Договірних Сторін призначає одного члена суду. Ці два члени визначають потім громадянина третьої держави, який з взаємного схвалення Договірних Сторін буде призначений Головою суду. Призначення Голови повинне відбутися не пізніше ніж через два місяці з дня призначення інших двох членів.

4. Якщо необхідні призначення не були зроблені в строки, зазначені в пункті 3 цієї Статті, і якщо Договірні Сторони не домовились про інше, будь-яка Договірна Сторона може звернутися з проханням провести інші необхідні призначення щодо Голови Міжнародного Суду. Якщо Голова Міжнародного Суду є громадянином однієї із Договірних Сторін або ж він не в змозі здійснити вищезазначені дії в силу інших причин, право проведення необхідних призначень буде надано Віце-Голові Міжнародного Суду. Якщо Віце-Голова Міжнародного Суду, в свою чергу, є громадянином однієї із Договірних Сторін або ж і він не в змозі здійснити вищезазначені дії, прохання про проведення необхідних призначень буде адресоване наступному за посадою члену Міжнародного Суду, який не є громадянином ні однієї з Договірних Сторін.

5. Арбітражний Суд, заснований згідно цієї Статті, приймає рішення більшістю голосів. Ці рішення обов'язкові для обох Договірних Сторін. Кожна з Договірних Сторін несе витрати призначеного нею члена суду і витрати пов'язані з його участю в арбітражному судочинстві; витрати Голови та невраховані витрати будуть поділені порівно між Договірними Сторонами. Проте суд має право своїм рішенням встановити для однієї з Договірних Сторін більшу частку витрат, і це рішення буде обов'язковим для обох Договірних Сторін. Суд сам визначає регламент своєї роботи.

Стаття 11

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо положення внутрішнього законодавства кожної з Договірних Сторін або діючі міжнародні зобов'язання, чи які можуть вступити в силу в майбутньому для однієї з Договірних Сторін, містять загальні або спеціальні правила, згідно яким інвестиції інвесторів іншої Договірної Сторони користуються режимом більш сприятливим ніж той, який встановлюється цією Угодою, ці правила мають переважну силу по відношенню до цієї Угоди в тій її частині і настільки, до якої і в якій мірі вони більш сприятливі.

Стаття 12

Набуття чинності, тривалість та припинення

1. Договірні Сторони домовились тимчасово з моменту підписання цієї Угоди застосовувати положення в тій його частині, яка не містить норм інших, ніж ті, які передбачені діючим законодавством кожної із Договірних Сторін.

2. Ця Угода остаточно набере чинності з дати отримання останнього повідомлення про виконання кожною із Договірних Сторін внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття чинності цією Угодою.

3. Угода втрачає силу після закінчення дванадцяти місяців з дати письмового повідомлення однієї із Договірних Сторін про свої наміри припинити її дії.

4. Положення цієї Угоди після закінчення її дії будуть застосовуватися до інвестицій, укладених, але не виконаних в період її дії.

Вчинено в м. Мінськ "14" грудня 1995 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською, білоруською та російською мовами, причому всі тексти мають однакову силу. У випадку розбіжностей в тлумаченні перевагу має текст російською мовою.

**За Уряд
України**

**За Уряд
Республіки Білорусь**

